

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/24/2023
Identifikačné číslo spisu:	6119224221
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Sedláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:6119224221.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedláčkovej, v spore žalobcu: KIM JAROLIM Im- und Export GmbH, so sídlom Kirschenweg 2, 972 32 Giebelstadt-Sulzdorf, zapísaného v Obchodnom registri Úradného súdu Würzburg pod č. HRB 4385, právne zastúpeného MARKECHOVA JMJ LEGAL, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Bajkalská 5/C, 831 04 Bratislava, IČO: 45 606 960, za účasti intervenienta O. M., narodeného XX. V. XXXX, bytom C., zastúpeného MARKECHOVA JMJ LEGAL, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Bajkalská 5/C, 831 04 Bratislava, IČO: 45 606 960, proti žalovanému: GYNEX s.r.o., so sídlom Na lánoch 10, 821 04 Bratislava, IČO: 31 373 054, zastúpenému Brázdil & Brázdilová advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Trhová 992/1, 960 01 Zvolen, IČO: 50 492 934, o ochranu práv z ochranných známok a ochranu pred nekalou súťažou, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 10CbPv/3/2019, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. novembra 2022 č. k. 43CoPv/17/2022-805, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. novembra 2022 č. k. 43CoPv/17/2022-805 a uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo 14. apríla 2023 č. k. 10CbPv/3/2019-912 zrušuje a vec vracia Krajskému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) uznesením z 10. novembra 2022 č. k. 43CoPv/17/2022-805 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) odmietol odvolanie žalovaného podané prostredníctvom formulára e-žaloba (výrok I.). Na elektronické podanie žalovaného označené ako „GYNEX sro-odvolanie voči rozsudku.pdf“ neprihliadal (výrok II.). Vo výroku III. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2. Odvolací súd z predloženého súdneho spisu zistil, že 22. júna 2022 bolo súdu prvej inštancie od zástupcu žalovaného v elektronickej podobe doručené podanie prostredníctvom portálu eŽaloba, a to formulár Odvolania s vyplnením údajov o súde, spisovej značke, stranách sporu a ich zástupcov, predmete návrhu a návrh rozhodnutia súdu (petit). Prílohou tohto formulára bol súbor s názvom „GYNEX sro-odvolanie voči rozsudku_.pdf“. Z dokladu „Výsledok informatívneho overenia podpisov a

pečatí v elektronickej správe“ na čl. 771pv spisu vyplýva, že podpísaný platným elektronickým podpisom bol formulár Odvolania, pričom sa jednalo o podpis konateľa spoločnosti právneho zástupcu žalovaného. Z dokladu „Výsledok informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe“ v spise na čl. 771pv. ďalej vyplýva, že spolu s týmto formulárom boli v elektronickej podobe boli doručené elektronický dokument s názvom „GYNEX sro-odvolanie voči rozsudku_.pdf“, ktorý v elektronickej podobe spisu obsahuje sken vo formáte PDF, a to samotného podania - odvolania voči uvedenému rozhodnutiu okresného súdu, resp. jeho odôvodnenia. Z výsledkov informatívneho overovania podpisov a pečatí v elektronickej správe vyplýva, že tento dokument vo formáte PDF, je bez elektronického podpisu a bez pečate. Z uvedeného potom vyplýva, že žalovaný doručil okresnému súdu dňa 22.06.2022 s elektronickým podpisom len jeden autorizovaný elektronický dokument, a to formulár Odvolania, ktorý ale neobsahuje odôvodnenie. Samotné odvolanie, resp. jeho odôvodnenie priložené ako príloha formulára, však nie je podpísané elektronickým podpisom, ani pečaťou. V tejto súvislosti odvolací súd zdôraznil, že nebola splnená podmienka ust. § 125 ods. 2 CSP, na základe ktorej by mohlo dôjsť k odstráneniu tohto nedostatku, t.j. nedostatku autorizácie odvolania podaného v elektronickej podobe, keďže ani v dodatočnej lehote 10 dní od doručenia pôvodného neautorizovaného odvolania nebolo doručené toto odvolanie v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa Zákona o e-governmente. Odvolací súd po preskúmaní obsahu tohto odvolania dospel k záveru, že neobsahuje žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré oprávnený považuje rozhodnutie okresného súdu za nesprávne a ktoré sú v zmysle § 363 CSP podstatnou náležitosťou odvolania, ale len odkazuje na prílohu formulára elektronický dokument s názvom „GYNEX sro-odvolanie voči rozsudku_.pdf“, t.j. elektronické podanie, ktoré však nebolo autorizované spôsobom podľa zákona č. 305/2013 Z.z. a preto, ako bolo uvedené vyššie, nie je možné naň prihliadať. Keďže z odvolania žalovaného podaného elektronicky prostredníctvom formulára e-žaloba nebolo zrejmé, ktorý konkrétny odvolací dôvod z odvolacích dôvodov prípustných v zmysle Civilného sporového poriadku chcel oprávnený uplatniť, a teda o čom má odvolací súd rozhodovať, malo odvolanie vadu, pre ktorú nebolo možné v odvolacom konaní pokračovať. Odvolací súd preto postupoval v zmysle § 386 písm. d) CSP a odvolanie, ktoré nemalo zákonom vyžadované náležitosti, odmietol.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dňa 13. februára 2022 dovolanie, ktorým žiadal, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 420 písm. f) CSP a z § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Žalovaný dodatočne samostatným podaním navrhol odloženie vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu.

4. Dovolací dôvod podľa § 432 ods. 2 CSP dovolateľ odôvodnil tým, že právna otázka podstatná pre túto vec, či má alebo nemá súd prihliadať na osobitne nepodpísanú prílohu, spojenú však s formulárom odvolania, ktorého je imanentnou súčasťou a formulár bol ako celok riadne kvalifikovaným mand. certifikátom podpísaný, pričom treba podotknúť, že obsah odôvodnenia sa do formulára kapacitne nevojde, teda nevyhnutne musí byť pripojený do prílohy, nebola dosiaľ priamo riešená rozhodovacou praxou dovolacieho súdu. Dovolateľ ďalej dôvodil, že odvolací súd vychádzal z právneho názoru, že na pripojenú prílohu ak nebola osobitne elektronicky podpísaná neprihliada a zároveň nebol on ani prvoinštančný súd povinný vyzvať stranu na odstránenie vady podania. Tento právny záver považujeme za šikanózný a neprimerane formalistický, keď sa forma podania povyšuje nad obsah podania. Za spravodlivý výklad práva a procesne správny postup považujeme to, že by sa obsah odvolania posudzoval vo formulári vcelku vrátane jeho príloh, teda aj s detailným vecným odôvodnením pripojeným do prílohy. Alternatívne ak by súd trval na prísnej formálnosti úkonu, mal súd vyzvať stranu na doplnenie chýbajúcej náležitosti, odstrániteľnej vady podania výzvou na doplnenie podpisu prílohy obsahujúcej odôvodnenie odvolania. Pretože chýbajúci podpis doplniť možno, čo však súd prvej inštancie ani odvolací súd neurobili, žalobcu na doplnenie nevyzvali. Žalovaný ďalej namietal, že jeho viacstranové odvolanie, ktoré sa vzhľadom na rozsah objektívne nedalo vyplniť - kapacitne sa nevošlo do formulárovej kolonky na odôvodnenie, preto do položky odôvodnenie návrhu uviedol „odôvodnenie odvolania je pripojené v prílohe formulára“. Žalovaný považoval za správny výklad formy podania to, že príloha obsahujúca dôvody odvolania bola neoddeliteľnou súčasťou podaného formulára odvolania. Formulár sa elektronicky podpisuje až na záver, po jeho úplnom vyplnení, nahratí a pripojení všetkých

príloh. Prílohy po podpise formulára už nemožno meniť, sú v ňom jeho neoddeliteľnou súčasťou, preto tvoria jeho obsah ako jeden celok. (viď odvolanie v prílohe č. 3). Fakt, že odvolací súd poňal prílohu formulára ako „vôbec nepodanú“ pre absenciu podpisu aj na samotnej prílohe (hoci táto príloha bola vložená do formulára PRED JEHO PODPISOM ako jeho neoddeliteľná súčasť) je zároveň nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu, ktorým odňal strane sporu ústavné právo konať pred súdom podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

5. Dovolací dôvod podľa § 431 ods. 2 CSP dovolateľ odôvodnil tým, že odvolací súd odmietnutím odvolania podľa § 386 písm. d) CSP neprihliadnutím na odôvodnenie z prílohy, event. súd prvej inštancie/odvolací súd nevyzvaním na odstránenie chýbajúceho podpisu prílohy, porušili zásadným spôsobom právo žalovaného na spravodlivý proces. Žalovaný k tomuto dovolaciemu dôvodu poukázal na dôvody už uvedené v bode III. dovolania, keď namietal nesprávne právne posúdenie veci, no ide zároveň aj o nesprávny procesný postup súdu, ktorým mu bola odňatá možnosť konať vo veci. V nasledujúcom texte dovolania dovolateľ citoval z poučenia z portálu ezaloby.sk vzhľadom, na ktoré podľa jeho názoru súd mal pri odmietnutí podania skúmať, akým poučením sa strana/právny zástupca (čo do formy) riadil. Ak poučenie nie je správne, nie je kompletne alebo nedostatočne zrozumiteľné, nemožno to vykladať na ťarchu strany sporu. Je pritom irelevantné, že poučenie nebolo dané súdom, ale Ministerstvom spravodlivosti SR na ním vytvorenej webstránke povinne určenej na formulárové podávanie podaní. Príloha nebola v zmysle cit. poučenia osobitne podpísaná, nakoľko nešlo o plnú moc a nakoľko bol podpísaný samotný formulár, ktorého bola súčasťou.

6. Dovolateľ k obom dovolacím dôvodom poukázal na judikáciu, a to Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 12. apríla 2022 sp. zn. III. ÚS 63/2022, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2022 sp. zn. III. ÚS 564/2021, Nález Ústavného súdu Českej republiky z 30. júna 2022 sp. zn. III. ÚS 2373/21 a Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. augusta 2022 sp. zn. 4Obo/6/2022.

7. K dovolaniu žalovaného podal prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie žalobca, ktorý je názoru, že odvolanie podané žalovaným nespĺňalo náležitosti podľa § 363 CSP (absentovalo v ňom odôvodnenie), a pre túto vadu nebolo možné v odvolacom konaní pokračovať (nakoľko nebolo zrejmé, o čom má odvolací súd rozhodovať), odvolací súd nemohol inak ako rozhodnúť podľa § 386 písm. d) CSP a odvolanie odmietnuť. Takýto postup považuje jednoznačne za správny a vychádzajúci zo správneho právneho posúdenia. Ďalej vo vyjadrení odkázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. februára 2022 sp. zn. II. ÚS 442/2021. Vo vzťahu k rozhodnutiam súdov, na ktoré poukazoval žalovaný uviedol, že pojednávajú o skutkovo i právne odlišných situáciách, akou je situácia, ktorá nastala v posudzovanej veci.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (podľa § 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

9. Dovolací súd opakovane vo svojej staršej judikature konštatoval, že o znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania konať pred súdom ide tiež v prípade postupu súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci (odmietol podanie alebo konanie zastavil alebo odvolací súd odmietol odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup neboli dané (viď najmä R 23/1994 a R 4/2003, ale aj 1Cdo/41/2000, 2Cdo/119/2004, 3Cdo/108/2004, 4Cdo/20/2001, 5Cdo/434/2012, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/142/2013). Aj podľa súčasnej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu dochádza k naplneniu vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP a zároveň k založeniu prípustnosti dovolania podľa uvedeného zákonného ustanovenia postupom odvolacieho súdu, ktorý sa odmieta zaoberať meritom veci tým, že odmieta odvolanie, hoci na to neboli splnené zákonné predpoklady (viď napr. sp. zn. 2Cdo/195/2018, sp. zn. 3Cdo/34/2017, sp. zn. 3Cdo/58/2019, sp. zn. 5Cdo/65/2018, sp. zn. 7Cdo/101/2018, sp. zn. 8Cdo/7/2018, sp. zn. 1Obdo/97/2018, sp. zn. 2Obdo/34/2018, sp. zn. 3Obdo/73/2016 a sp. zn. 3Obdo/35/2019).

10. V rozhodovanej veci sa o taký prípad jednalo, keď odvolací súd odmietol odvolanie, hoci nedošlo k naplneniu zákonných predpokladov pre vydanie takého rozhodnutia. Odvolací súd po preskúmaní formulára odvolania a jeho prílohy zistil, že žalovaný doručil okresnému súdu dňa 22.06.2022 s elektronickým podpisom len jeden autorizovaný elektronický dokument, a to formulár Odvolania, ktorý ale neobsahuje odôvodnenie. Samotné odvolanie, resp. jeho odôvodnenie priložené ako príloha formulára, však nie je podpísané elektronickým podpisom, ani pečatou (viď bod 7. odôvodnenia napadnutého uznesenia). Keďže príloha formulára nebola súdu dodatočne doručená v listinnej podobe, ani v elektronickej podobe s autorizáciou podľa osobitného predpisu, odvolací súd na takéto podanie neprihliadal. Vo vzťahu k formuláru odvolania odvolací súd konštatoval, že keďže z odvolania žalovaného podaného elektronicky prostredníctvom formulára e-žaloba nebolo zrejmé, ktorý konkrétny odvolací dôvod z odvolacích dôvodov prípustných v zmysle Civilného sporového poriadku chcel oprávnený uplatniť, a teda o čom má odvolací súd rozhodovať, malo odvolanie vadu, pre ktorú nebolo možné v odvolacom konaní pokračovať. Odvolací súd preto postupoval v zmysle § 386 písm. d) CSP a odvolanie, ktoré nemalo zákonom vyžadované náležitosti, odmietol (viď bod 19. odôvodnenia napadnutého uznesenia).

11. Po preskúmaní obsahu spisu dovolací súd konštatuje nesprávnosť odvolacieho súdu a to pri posudzovaní obsahu formulára odvolania. Dovolací súd poukazuje na formulár odvolania, v ktorom v rubrike - predmet návrhu, žalovaný uviedol výroky rozhodnutia odvolacieho súdu voči, ktorým podáva odvolanie; v rubrike - odôvodnenie návrhu uviedol, že odôvodnenie odvolania je pripojené v prílohe formulára; v rubrike - návrh rozhodnutia súdu (petit) navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutých výrokoch s poukazom na ust. § 388 CSP zmenil a žalobu žalobcu zamietol a zároveň ho zaviazal na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % alternatívne ho s poukazom na ust. § 389 CSP zrušil a vec vrátil na nové konanie. Ako odvolacie dôvody uplatňujeme § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný už v samotnom texte formulára odvolania uviedol voči čomu jeho odvolanie smeruje, vymedzil odvolací dôvod a uviedol návrh rozhodnutia, preto neobstojí názor odvolacieho súdu, že z formulára nebolo zrejmé, ktorý konkrétny odvolací dôvod chcel žalovaný uplatniť, ktorý spôsobil odmietnutie odvolania pre nedostatok vyžadovaných náležitostí. Na základe uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že odvolací súd postupoval nesprávne keď odvolanie podľa § 386 písm. d) CSP odmietol.

12. Dovolací súd vzhliadol ďalšiu nesprávnosť záveru odvolacieho súdu vo vzťahu k posudzovaniu autorizácie prílohy formulára odvolania, ktoré spôsobilo neprihliadanie na prílohu formulára. V prejednávanej veci, za situácie, kedy bolo odvolanie podané elektronicky prostredníctvom formulára e-žaloby, v ktorom odvolateľ uviedol, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu rozhodnutie napáda, odvolacie dôvody a odvolací návrh, v rámci ktorého formulára odvolania pripojil odvolateľ prílohu, ktorej obsahom bolo odvolanie vrátane jeho vecného odôvodnenia - odôvodnenie odvolacích dôvodov (na ktorú prílohu poukázal žalovaný priamo vo formulári odvolania v rubrike - odôvodnenie návrhu), mal odvolací súd prihliadať na predmetnú prílohu formulára, keďže formulár odvolania spolu s prílohou, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou podaného formulára odvolania a tvoria spolu jeden celok, ktorý bol autorizovaný zvoleným právnym zástupcom odvolateľa. Dovolací súd v súvislosti s textom odôvodnenia odvolania poukazuje analogicky na právnu vetu uznesenia najvyššieho súdu z 26. januára 2022 sp. zn. 5Ndob/1/2022 publikovaného ako judikát (R 7/2023) v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2023, podľa ktorej: Ak aj súčasťou tohto formulára priamo textovo vyjadrené vecné odôvodnenie odporu nebolo, postačoval odkaz v príslušnej rubrike formulára na jeho prílohu obsahujúcu celý text odporu vrátane jeho vecného odôvodnenia. Takto podaný odpor, z ktorého sú zrejmé jeho náležitosti, vrátane stanovených v § 11 ods. 1 zákona o upomínacom konaní, je potrebné považovať za odpor podaný s vecným odôvodnením.

13. V posudzovanej veci nebol popretý účel autorizácie podľa osobitného predpisu, keďže z formulára odvolania bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že odvolanie urobil v mene žalovaného splnomocnený právny zástupca v elektronickej podobe s autorizáciou podľa osobitného predpisu (§ 23 ods. 1 zákona o e-Governmente). Preto postup odvolacieho súdu za situácie, kedy neprihliadal na prílohu formulára pre absenciu autorizácie tejto prílohy, považuje dovolací súd za neprimerane formalistický a neopodstatnené

reštriktívny.

14. Tým, že odvolací súd neprejednal odvolanie strany sporu, v neprospech ktorej bolo uznesenie súdu prvej inštancie vydané, ktoré urobil v mene žalovaného splnomocnený právny zástupca v elektronickej podobe s autorizáciou podľa osobitného predpisu (§ 23 ods. 1 zákona o e-Governmente), a odmietol ho podľa ustanovenia § 386 písm. d) CSP ako odvolanie, ktoré nemá náležitosti, zaťažil konanie vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f) CSP, keďže v dôsledku svojho nesprávneho procesného postupu v podobe odmietnutia odvolania bez splnenia zákonných podmienok pre vydanie takéhoto rozhodnutia, znemožnil žalovanému realizáciu jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. V dôsledku uvedeného je podané dovolanie procesne prípustné a zároveň aj dôvodné.

15. Dovolací súd poznamenáva, že právo na prístup k súdu nemá absolútnu povahu a môže podliehať rôznym procesnoprávnym obmedzeniam a formalitám, avšak tieto nesmú obmedzovať prístup k súdu takým spôsobom, či do takej miery, že by bol narušený jeho účel (rozhodnutie ESLP vo veci Ashingdane proti Spojenému kráľovstvu z 28.5.1985, č. 8225/78).

16. Jediným možným prostriedkom nápravy porušenia uvedených práv dovolateľa odvolacím súdom je tak zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ktoré už bude zodpovedať požiadavkám spravodlivého súdneho procesu.

17. Vo vzťahu k dôvodu prípustnosti dovolania žalovaného podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľ v dovolaní odvolaciemu súdu vyčíta, že na prílohu formulára vôbec neprihliadal pre absenciu podpisu aj na samotnej prílohe. Podľa názoru najvyššieho súdu, z obsahu dovolacej argumentácie vyplýva, že žalovaný nenamieta nesprávne právne posúdenie veci, ale namieta nesprávny procesný postup súdu pri posudzovaní prílohy odvolania. Najvyšší súd v tejto spojitosti považuje za potrebné zopakovať, že ustanovenie § 421 ods. 1 CSP dáva nesprávne právne posúdenie do súvislosti výlučne s právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí a nie s procesným postupom konajúcich súdov. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP (pozri R 24/2017), pretože právnym posudzovaním veci súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona a ani procesné práva účastníka (viď tiež R 54/2012, viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. sp. zn. 1Cdo/62/2010, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010 a 8ECdo/170/2014). K existencii vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP sa najvyšší súd vyjadril v bode 11. až 15. odôvodnenia tohto rozhodnutia.

18. Vzhľadom na to, že dovolateľ dôvodne namietal existenciu vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP, najvyšší súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 450 CSP).

19. Najvyšší súd zároveň dospel k záveru, že v rozhodovanej veci bolo nevyhnutné zrušiť aj uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo 14. apríla 2023 č. k. 10CbPv/3/2019-912 o výške náhrady trov konania. Na odôvodnenie tohto záveru dovolací súd uvádza, že v danom prípade nebol viazaný rozsahom podaného mimoriadneho opravného prostriedku s poukazom na ustanovenie § 439 písm. a) CSP. V prípade závislosti výrokov môže dovolací súd prejednať aj závislý výrok bez toho, aby bol dovolateľom napadnutý a účinky dovolania sa vzťahujú aj na tento nenapadnutý, ale závislý výrok. Závislosť výrokov od seba závisí od konkrétneho právneho vzťahu. O závislosti možno hovoriť vtedy, ak medzi výrokmi existuje istý vzťah prejudiciality. Judikatúra najvyššieho súdu (R 73/2004) ustálila, že závislým výrokom môže byť nielen dovolaním nedotknutý výrok tvoriaci súčasť napadnutého rozhodnutia, ale aj výrok, ktorý je obsahom iného, samostatného rozhodnutia v danej veci. Výdanie uznesenia o výške náhrady trov konania je jednostranne závislé od existencie rozhodnutia vo veci samej. Zrušením rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej uznesenie súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania ako závislé rozhodnutie stratilo svoj podklad. Bez nadväznosti na predchádzajúce (zrušené) rozhodnutie vo veci samej by zostalo uznesenie o výške náhrady trov konania osamotené, strácalo by rozumný zmysel a odporovalo by to princípu právnej istoty (porovnaj nález ústavného súdu sp. zn. I.

ÚS 549/2015 a uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/173/2008, sp. zn. 2Cdo/267/2008, sp. zn. 1MCdo/14/2010, sp. zn. 1Cdo/36/2011, sp. zn. 6Cdo/201/2012, sp. zn. 4Cdo/52/2014, sp. zn. 2MObdoV/4/2012 a sp. zn. 5Obdo/87/2020).

20. V ďalšom konaní je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení (§ 455 CSP), ktorý v novom rozhodnutí rozhodne znova o trovách pôvodného konania a aj o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

21. Vzhľadom na zrušenie dotknutého uznesenia krajského súdu a v závislosti na tom aj uznesenia okresného súdu o priznaní výšky trov konania, dovolací súd už nerozhodoval o návrhu žalovaného na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu (§ 444 ods. 1 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.